

sitystämme, kilytännöllisesti olemme koonneet avustusta, josta lähettäneet tovereitamme uuden yhteiskunnan rakennustöihin. Tätä kaikkea tehdessä me olemme uselkin haltioituneet vallankumouksellisesta innostuksesta ja vannonet tekevämme kakkemme tämän vallankumouksen kannattamiseksi ja tukemiseksi, josta toivomme seisovamme siellä taistelevien urhojen rinnalla. Kokemus kuitenkin on sangen monasti on osoittanut, että tällainen innostuminen ei ole ollut tehokas kannustamaan henkilöä käyttämissä, lähimmässä ympäristössään työskentelemään niiden aatteiden hyväksi, jotka ovat saaneet hänen sydämensä hehkumaan. Se innostus ei ole saanut jäsenistämme ryhtymään niin tehokkaaseen kasvatusyhtöön, kuin mitä puoluetoimintamme nykyhetkellä vaatii. Se ei ole saanut meistä vielä herättämään riittävästi innostusta uhrantamaan asiamme hyväksi, antautumaan sille sillä tavalla, kuin se taistelijalle kuuluisi. Jokapäiväiset pikkumukavuudet, jotka tosin suurella vaivalla on onnistuttu saavuttamaan, kietovat meidät vielä pauloihinsa ja saattavat punitsemaan hiuskarvalleen askelemme. Esimerkkejä tästä olisi lukemattomia mainittavissa.

Innostusta ja uhrantavaisuutta ei tarvita ainostaan sotarintamalla vihollistaan vastaan taistellessa, kuten Neuvosto-Venäjällä, vaan sitä tarvitaan yhtä paljon rintaman selkäpuolella. Tätä nykyä me muodostamme tuon rintaman selkäpuolen. Eikä meillä ole muuta valittavaa, kuin "taistele tai tee työtä" — vaihtoehtojen välillä. Nyt on meillä siihen tilaisuus. Punaisen kuukauden ryntäys asettaa meille velvollisuudeksemme rintaman selkäpuolen työarmeijan rivien vahvistamiseen. Meillä on paljon tarjottavissa uusille tulokkaille: valtiollinen puolue lehdistöineen, nuorisoliike äänenkannattajineen, ammattilioiden kasvatusliitto. Kaikkien näiden kautta me voimistamme Worker's Partyn vaikutusta tämän maan työväenliikkeeseen, kaikkien näiden järjestöjen ja lehtien avulla me teemme työtä Venäjän vallankumouksen hyväksi. Meillä on keinoja. Jos ei yksi tepsä, niin kokelkaamme toista ja kolmatta!

Meillä suomalaisilla on sen lisäksi oma naisten lehtemme ja naisten valistustyömme, jota meidän ryntäyksen aikana ei ole unohdettava. Siellä, missä me emme voi voittaa miestä puolellemme, voittakamme nainen. Tuokaamme hänet kokouksillemme, puhukaamme hänelle lehdestämme, antakaamme se hänelle luettavaksi. Puhukaamme hänelle siitä, että kaiken, minkä hän haluaa tehdä lastensa tulevaisuuden hyväksi, hän voi tehdä ainostaan työväenluokan voiton kautta vanhasta, luhistuvasta järjestelmästä.

Jokainen naistoveri liikkeelle Punaisen kuukauden aikana!

Punainen kuukausi on arvokkainta juhla- valmistelua köyhälistön suurta juhlaa — Venäjän vallankumouksen viisivuotisjuhlaa varten!

Silkinkutojat lakkoutuneet

ALTOONA, Pa. (F.P.) — Noin 150 silkinkutojaa Juniatan tehtaassa lakkouti vastalauseksi kolmannen palkanennuksen johdosta, joka tekee yhteensä 50 prosenttia kolmen kuukauden aikana. Työläiset, jotka hoitavat kolmea konetta eivät kykene ansaitsemaan \$40 kuukaudessa.

Lakon jälkeen 80 prosenttia lakkolaista järjestyi, muodostaen United Textile Workers of Americaan kuuluvaan paikallisosastoon. Merkeltä päätään tulevat myös Altona silkkitehaan työläiset liittymään helhin, sillä he ovat työssä samalla isännistöllä.

Tietoisuus ennen kaikkea!! Tilaa Toveritar!

NAISTEN TALOUDELLISESTA JÄRJESTÄYTYMISESTÄ YHDYSVALLOISSA

V.

Naisten ammattiliitot v. 1890—1908.

Työn ritarikunta, joka oli ollut 90-luvulle saakka työläisten huomattavana ja voimakkaana yhdyssiteenä, alkoi salaseurolo-ajaltaan perittyine menojineen sekä sopimattomine järjestömuotoineen käydä hankalaksi ja tarkotustaan vastaamattomaksi, jonka vuoksi se alkoi hajaantumaan. Vuonna 1881 perustettiin Pittsburgissa pidetyssä kokouksessa Yhdysvaltain ja Canadian ammatti- ja sekatyöläisjärjestön liittoa, joka muodosti alun nykyään vielä toimivalle American Federation of Labor liitolle. Nykyisen nimensä sai liitto v. 1886 pidetyssä konventionissa Columbussessa, Ohiossa.

Jo heti toimintansa alkuvuosina osoittautui liitto olevansa ainoa ja ainoa naisten järjestönselke. Sitä v. 1885 pidetyssä koko maata käsittävässä konventionissa mainittiin sen hyväksyneen veto-oikeuden naisille järjestäytymällä ammatteissaan luvaten kalkepuolista avustustaan ja myötävaikutustaan siinä. Vuonna 1890 mainittiin jo kansallisessa konventionissa olleen yhden naisedustajan, Clerk's Union edustajana Findlaysta, Ohio. Seuraavassa konventionissa valitaan jo erikoinen komitea naisten työtä varten, jossa puheenjohtajana ja sihteerinä toimivat naiset. Vuonna 1900 valitaan jo nainen yleiseksi organiseraajaksi sekä apulaistoimittajaksi liiton äänenkannattajana "Federationist"-lehteen.

Naisten ammatillisen järjestäytymisen hiekeytymisen, joka alkoi jo Työn Ritarikunnan toiminnan aikana, vuosien 1887—88 vaiheilla, jatkui aina vuoteen 1890 saakka. Sitä alkaa taas lyhyt nousukausi, jota kesti noin pari kolme vuotta, jonka jälkeen aina vuoteen 1908 saakka on huomattavissa suurta lamaanusta.

Vuoteen 1900 naisten ammattiliitot olivat verrattain heikkoja, mutta siitä seuraavina vuosina havaitaan niiden kasvavan ja voimistuvan vaikutukseltaan. Vuonna 1902 olleiden nais-työläisten lakkojen lukumäärä nousi jo kolmenkertaiseksi siitä, mitä se oli v. 1900. Yhteistunne miesten ja naisten kesken lujittuu myöskin, ja vuodesta 1909 lähtien kasvava naistyöläisten jäsenmäärä, lisääntyy niiden lukumäärä ja naisten ammatillinen järjestäytymisen on jo saanut valtavan maaperän.

Vuonna 1903 perustettiin naisten kansallinen ammattiliitto, jonka tarkoituksena oli yhdistää kaikki teollisuudessa työskentelevät naiset yhteen koko maata käsittävässä liittoon katsomatta siihen, kuuluivatko nämä naiset ammattiliittoihin tai ei. Liittoon pääsivät jäseniksi myöskin sellaiset ainekset, jotka ovat myötätuntoisia työläisnaisten ammatillista liitettä kohtaan. Liittoon kuuluneen tällä nykyä noin 600,000 jäsentä. Sen johdosta muodostavat kokonansa porvarilliset ainekset, joiden päämäärinä tässä tapauksessa ovat puhtaasti porvarilliset naisasialaperiaatteet, yleishengen ollen saman kuin A. F. L. liitossakin. Liiton toiminta on perustettu valtiojärjestöjäkin Illinoisiin, New Yorkiin ja Massachusettsiin. Liitolla oli oma äänenkannattajansakin, jossa käsiteltiin naisten työoloja kaikilla teollisuuden eri aloilla. Viime vuoden lokakuussa lakkasi liitto julkaisemasta mainittua julkaisua. Liiton toiminta nykyään ilmenee huomattavimmin n. k. naisten apu-unionien järjestämisessä miestyöläisten lakkojen aikana y. m. sellainen.

Vuonna 1899 perustettiin myös n. k. "Label League" joka puolta ammatillisen järjestäytymisen asiaa, siinä, jotka on saatu ennen tämän uuden työn kieltoa y. m. Sen varsinaisen

toiminta rajoittui kuitenkin vain niiden valmisteen "puustamiseen", jossa oli union lelma. Työläisnaisten järjestäytymiseen ei tällä liitolla ollut suotavaa vaikutusta.

Vuoden 1908 vaiheilla oli naisia eniten järjestynyt miesten vaatteita valmistavassa teollisuudessa, jossa naisjäsenen lukumäärä nousi 40 prosenttiin. Vuosina 1898—1900 suoritettiin tiissä teollisuudessa ankara taistelu, jossa ulkomaalaiset työlliset etupäässä ruotsalaiset naiset, joutuvat palkkojen polkijoiksi ja työolojen kalkinguolisen huonontumisen edistäjiksi. Taistelu päättyi kuitenkin United Garment Maker's Union voittoon, siten että skandinaviaalaisten unio hajosi, mutta samalla myöskin heikentyi unionien vaikutus yleensä. Tämä taistelu käytiin Chicagossa, jossa naisten taloudellinen järjestäytyminen sen jälkeen oli verettain heikko.

Pesulaliitoksissa työskentelevät naiset Tynnenmeren rannikolla olivat jokseenkin hyvin järjestyneitä, saavuttaneen työn ja lyhennyksen, ylituon maksun j.n.e. Mullalla palkkukunnilla oli tämän alan työläisnaisten järjestäytyminen vähemmän menestyksellistä. Troyssa hajosi pesulain unio kokonaan v. 1906 yhdeksän kuukautta lakon seurauksena.

Näin on työläisnaisten taloudellisen järjestäytymisen kulkenut kehitysvaiheensa, milloin väsähtäen, milloin uudelleen ponnahtaen, kuten yleensä kaikkinaiset työläisten järjestäytymisyhtymät. Erikoispiirteitä naisten järjestäytymisessä on ollut havaittavissa, että se muutamia poikkeuksia lukuunottamatta on saanut alkunsa ulkopuolisten asiainharrastajain vaikutuksesta, eikä niin paljon työläisnaisten omasta aloitteesta, sekä se, että ne suurimmaksi osaksi on tapahtunut työtaistelujen puhjettua, koska vuoksi usein taistelun sivuuttua se onkin lamaanut ja unio päätseet hajoamaan.

Maailmansodan jälkeisinä vuosina on huomattavissa muutosta parempaan päin naisten taloudellisen järjestäytymisen alalla. Yhteenkuluvuuden tunne kasvamista kasvaa, joka lujittaa unionien sisäistä henkeä. Samalla alkavat naistyöläistenkin keskuuteen tunkeutua luokkakatsomukset. Ja varmaa on, että sikäli kun työläisten yleiset taloudelliset järjestöt Yhdysvalloissa muuttuvat pelkistä joukkojärjestöistä luokkatuottelijajärjestöiksi, sikäli myöskin naiset siirtyvät porvarillisten naisten holhouksesta itsenäiselle luokkatuottelijajärjestöille. — A. L.

AVIOLIITTOSSA OLEVIA NAISTEN KANSALAIKOUKUEDET.

Syyskuun 22 p. allekirjoitti presidentti kongressin hyväksymään uuden lain, joka alkaansa suurta muutosta avioliitossa olevien naisten kansalaisiksi pääsemisessä naturalisoinnin kautta ja kansalaisuuden säilyttämisessä. Tämän uuden lain mukaan joutuvat naiset kansalaistumisen näiden samaan asemaan kuin ovat miehet, on samat oikeudet ja samat velvollisuudet. Tästä lähtien ei kukaan ulkomaalainen nainen saa Amerikan kansalaisoikeuksia sen kautta, että hän menee avioliittoon Amerikan kansalaisen kanssa taikka että hänen miehensä hankkii itselleen Amerikan kansalaisoikeudet, eikä kukaan nainen, joka on Amerikan kansalainen, menetä tätä kansalaisoikeuttaan sen kautta, että hän menee avioliittoon ulkomaalaisen kanssa.

Uusi laki ei vaikuta millään tavalla niiden naisten kansalaisoikeuksien katoamiseen, jotka on saatu ennen tämän uuden lain voimaantumista.

Vanhan lain mukaan katsottiin nainen, joka meni avioliittoon Yhdysvaltain kansalaisen kanssa, tulleen maan kansalaiseksi. Samalla tavalla kuin ulkomaalainen naturalisoinnin kautta tuli Amerikan kansalaiseksi. Tämä on nyt täydellisesti muuttunut. Sillä, että mies hankkii naturalisoinnin kautta itselleen Amerikan kansalaisen oikeudet, ei tästä lähtien enää ole mitään vaikutusta hänen vaimonsa kansalaisuuteen. Jos suomalainen mies naturalisoinnin kautta hankkii itselleen Amerikan kansalaisoikeudet, pysyy hänen vaimonsa edelleenkin Suomen kansalaisoikeuksina nähden suomalaisena. Jos vaimo haluaa päästä Amerikan kansalaiseksi täytyy hänen itse hankkia nuo oikeudet naturalisoinnin kautta. Hänen täytyy kääntyä oikeuslaitoksen puoleen siinä suhteessa samalla tavalla kuin miehensäkin paitsi että häneltä ei vaadita kansalaisiksi pyrkimisen ilmoittautumista, kuten mieheltään vaadittiin, ja sen lisäksi hänen ei ole tarvinnut asua Yhdysvalloissa muuta kuin yksi vuosi ennen kansalaisiksi pääsemisen anomustaan.

Tämän lisäksi myöntää uusi laki ulkomaalaiselle avioliitossa olevalle naiselle oikeuden päästä Yhdysvaltain kansalaiseksi naturalisoinnin kautta, vaikka hänen miehensä ei olekaan Amerikan kansalainen, ja kieltäytyy taikka laiminlyö tulla naturaliserautuksi kansalaiseksi. Siinä tapauksessa täytyy vaimon täyttää kaikki kansalaistuttamista koskevat asetukset ja vaatimukset, myöskin tehdä ilmoitus kansalaisiksi pyrkimisen alkamuksesta ja olla maassa asuneen yhtämittaasti yksi vuotta, ennen kuin voi anoa toisia papereita. Mutta yksikään nainen, jonka mies ei voi päästä Yhdysvaltain kansalaiseksi, ei voi saada kansalaispapereita, esimerkiksi japanilainen ei pääse Yhdysvaltain kansalaiseksi.

Uusi laki ei koske lasten kansalaisoikeuksia. Missä tulee kysymyksen lapsen kansalaisuus vanhempiensa kansalaisuuden perusteella, otetaan huomioon isän kansalaisuus eikä äidin, jos kumpikin on eri maassa kansalainen. Kaikki Yhdysvalloissa syntyneet lapset ovat kumminkin Amerikan kansalaisia, vaikka isät eivät olisikaan maan kansalaisia.

Tämä uusi laki myöskin säätää, että jos nainen, joka on Amerikan kansalainen, menee avioliittoon ulkomaalaisen kanssa, ei hän menetä kansalaisoikeuttaan (paitsi jos mies ei ole kelpvollinen pääsemään Amerikan kansalaiseksi), ellei vaimo itse luovu kansalaisuudestaan laillisesti oikeuden edessä. Kumminkin jos hän menee ulkomaalaisen kanssa avioliittoon ja asuu yhtämittaaisesti kaksi vuotta siinä maassa, minkä alamaisten miehensä on taikka jossain muussa maassa yhtämittaaisesti viisi vuotta, niin edellytetään hänen luopuneen Amerikan kansalaisuudestaan. Jokainen nainen, joka ennen tämän lain voimaantumista on menettänyt kansalaisoikeutensa Amerikassa avioliittoon menoa kautta ulkomaalaisen kanssa, voi päästä uudelleen kansalaiseksi tavallisen naturalisoinnin kautta, paitsi että häneltä ei vaadita ilmoituksen tekoa alkamuksesta pyrkä kansalaiseksi ja että häneltä ei vaadita muuta kuin yhden vuoden asumisen aika Amerikassa ennen kansalaisoikeuksien anomista.

Laki hyväksyttynä kumoa entiset naisten kansalaisuutta koskevat asetukset ja on edellisessä — täydellisesti selostettu kaikki ne oikeudet ja velvollisuudet, mitkä tästä lähtien avioliitossa olevalle naiselle kansalaisoikeuksien ja kansalaiseksi pääsemiseen näiden kuuluvat.

— Työttömyys on nykyisen yhteiskuntajärjestelmän kirous. Kapitalismi on siihen syyppä.